

Må jeg ikke have lov at sige, at jeg er dybt skuffet over hr. Frank Aaens indlæg lige for et øjeblik siden. Jeg kan nu se, at man har fundet på her i Folketinget både til højre og til venstre, at der er ét eneste mantra, som vi skal høre på formentlig de næste par måneder: Regeringen holder ikke sine løfter. Til lykke. I er kommet i rigtig godt selskab, både til venstre og til højre.

Der er bare én ting, jeg gerne vil bede om, nemlig dokumentation for, hvilke løfter regeringen har brudt i de fem år, der er gået. Noget andet er det arbejde, vi har foran os. Her vil hr. Frank Aaen gerne have, at vi skal indfri alle løfterne i morgen, men så skulle det såmænd ikke undre mig, at hvis vi gjorde det, så kom vi ud for anlager om, at der var reformpause, ikke sandt!

Næ, lad os nu være seriøse. Jeg vil gerne bede hr. Frank Aaen om at dokumentere, hvilke konkrete løfter i regeringens fem år i arbejde der ikke er blevet overholdt. Og dernæst: Hvad er det, hr. Frank Aaen helt konkret forestiller sig, som uden hensyn til økonomien – eller med måske – skal realiseres i morgen?

Jeg har sagt fra regeringens start i januar 1993: Vi vil skabe en bedre beskæftigelsessituation i det her land. Det har vi holdt. Bedre end i noget andet land i Europa. Vi har sagt fra starten i 1993, at vi gerne så en børnepasningsgarantiaftale med kommunerne. Det kunne vi ikke få, men vi har skaffet kommunerne økonomi til at skaffe den. Og jeg må sige til hr. Frank Aaen, at der ikke er mange lande i Europa – jeg vil gerne bede hr. Frank Aaen om at pege på ét – hvor der forholdsmæssigt er bygget så mange daginstitutioner og skaffet så mange børnepasningsmuligheder som i Danmark.

Så det dér med løfterne ville jeg gå lidt mere forsigtigt med, hvis jeg var hr. Frank Aaen.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu var spørgsmålet om, hvilke løfter der er brudt, stillet til hr. Frank Aaen, men jeg skal da gerne svare. Statsministeren har to gange fra Folketingets talerstol sagt, at der skulle gennemføres en børnepasningsgaranti. Den er ikke gennemført endnu, hr. statsminister. Så det er bare ét løfte, der er brudt, og det skal yderligere ses i forhold til, at det er udtalt to gange.

Det med, om man går sammen med højre eller venstre side af salen, synes jeg da er en mærkelig form for argumentation. Det vigtige er vel, om denne regering kan leve op til de løfter, som statsministeren vandt folketingsvalget

på. Her ville jeg, hvis jeg var statsminister, sætte mig ned en søndag aften med en kop kaffe og en cognac og overveje, om jeg har gjort det her godt nok i forhold til, hvad jeg lovede vælgerne.

Er det ikke sandt, at valget blev vundet på, at det danske velfærdssamfund skulle udvikles, ikke afvikles? Der blev givet konkrete løfter til vælgerne om, at nu skulle velfærden på dagsordenen. Er det ikke også korrekt, at de kommuneaftaler, der er lavet, er en sikkerhed for, at kommunerne ikke kan leve op til den børnepasningsgaranti, som statsministeren har lovet flere gange fra Folketingets talerstol. Er det ikke rigtigt, at kommunerne ikke har mulighed for at udvikle ældrepolitikken, børnepolitikken osv. på en ordentlig måde?

Så jeg synes virkelig, der er et problem, må jeg sige til statsministeren, og når man ser på de tal, der er i meningsmålingerne for regeringspartierne, så vil jeg godt spørge: Kunne det ikke have noget med det at gøre?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan i hvert fald godt mærke, at hr. Holger K. Nielsen er på stemmefiskeri lige i øjeblikket. Det kan godt være, det giver lidt en fjorten dages tid, hr. Holger K. Nielsen, måske, men det holder ikke.

Jeg vil gerne prøve meget præcist at sige om børnepasningsgarantien: Jeg har ikke lagt skjul på, at det vil regeringen gerne have en aftale med kommunerne om. Og det kunne vi ikke få. Kommunerne ville ikke medvirke til en aftale om børnepasningsgaranti. Hvad kunne vi så gøre, hr. Holger K. Nielsen? Jeg siger det én gang til, så det forhåbentlig siver ind. Det, vi kunne gøre, var, at vi kunne levere økonomien til kommunerne, så de kunne levere den. Og det har vi gjort.

Så kommer vi til spørgsmålet om søndag aften og et glas cognac. Det er ikke lige mig – der er så noget andet, der er mig. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Men hvis man læser avisen – jeg tror, der var en af de større aviser her i søndags, forrige søndag, der havde lavet en lille tabel, der hed regeringens løfter. Og så var det sådan bom, bom, bom dernedad. Ikke tja, men bom, bom, bom dernedad. Og det viste sig i virkeligheden, at samme avis havde ekstremt store vanskeligheder med at finde noget, regeringen ikke havde holdt eller var i færd med at leve op til. Der var et enkelt sted, hvor man havde placeret en sort bombe ude i den